

PKO i divadlo. krásy Nitry

Vojtech Kertész pri maľovaní. FOTO: (VKM)

o- nice Zobor, sídlisk na Predmostí, Chrenovej i Klokočíne. Svoju kariéru zavŕšil ako hlavný stavbyvedúci Divadla Andreja Bagara. Od prezidenta Československa otec v roku 1983 dostal vyznamenanie za vynikajúcu prácu.“

Doménou bola Nitra

Po odchode do dôchodku sa začal intenzívnejšie zaoberať svojim koníčkom - maľovaním obrazov starej Nitry, venuje sa mu už 23 rokov. Množstvo svojich diel daroval či predal známym a priateľom, sú v súkromných zbierkach.

„Otec bol už od malička šikovný. Najprv robil technické výkresy, neskôr aj obrazy. Čo nakreslí či namaľuje, to má fázónu ako z počítača,“ hovorí o otcovi syn Vojtech a ukazuje obraz Nitry, ktorý od neho dostal ako dar k 37. narodeninám. Veľmi si ho cení, je to niečo, čo nekúpi nikde na svete.

„Jeho doménou vždy bola Nitra, i keď namaľoval aj pár portrétov či zátiší s kvetmi, ale to mu až tak nesedí. Rád maľuje najmä domy, mesto.“

Zaspomínali si

Hostí vernisáže, ktorú pripravil miestny odbor Matice slovenskej Nitra - Chrenová, slo-

vami i veršami o Nitre privítal Dušan Danko. Jeho manželka, turistická sprievodkyňa Mária Danková, povedala pár zaujímavostí o meste, ktoré sa stalo dominantným motívom autora. K dobrej nálade zaspievali členovia folklórneho súboru Senior Matičiar.

„S Vojtechom Kertészom som na Pozemných stavbách spolupracoval 41 rokov, robil som elektrikára, ale aj iné funkcie. Spomínam si na neho ako na fantastického človeka, bol úžasne svedomitý, povytivý, pracovitý, skromný,“ zaspomínal si Kertészov kolega a kamarát Ján Marko.

„Mal nielen maliarsky talent, ale aj organizačný. Angažoval sa pri rôznych spoločenských i športových podujatiach, stál pri založení súboru Stavbár, spoluorganizoval Deň stavbárov. Každému nezištne pomáhal.“

Divadlo im zostalo

v srdciach i na obrazoch

Mária Danková osobne Vojtecha Kertésza nepozná dlho, ale s jeho manželkou chodila do školy už od „ovody“. Ako povedala, v obrazoch je zachytené nielen historické dedičstvo Nitry, ale aj kus ich mladosti.

„Na jednom z obrazov je priečelie starého nitrianskeho divadla na námestí. Mala som tri roky, keď som ho s rodičmi navštívila po prvýkrát - opatrovatelka mala voľno, tak som s nimi išla na operetu Modrá ruža. Červené kreslá, svetlá, krásne divadlo, jednoducho fantázia,“ spomína Danková.

„Fantázia veľmi rýchlo skončila na Zelený štvrtok 1944. Ako malá som sa hrala na našej garáži na Čermáni. Zrazu leteli lietadlá a začali zhadzovať bomby. Utekala som za mamou a kričala: „Mami, mami, poďme si nazbierať vajčká, zhadzujú ich z lietadiel!“ A vtom to začalo rachotiť. Jednou z prvých budov, ktoré padli, bolo aj to naše krásne divadlo. Zostalo však v našich srdciach i na obrazoch Vojtecha Kertésza.“

JANA ČERNÁKOVÁ

Nemocnica na Zobore oslávila už 70 rokov

NITRA. Kongresovú sálu študentského domova Antona Bernoláka zaplnili účastníci dvojdňového podujatia. Už 35. ročník Zoborského dňa a 16. Bitterov osteologický deň pripomenuli 70 rokov činnosti Špecializovanej nemocnice sv. Svorada na Zobore, pripravili ich jubilujúca nemocnica s Fakultou agrobiológie a potravinových zdrojov SPU, Slovenskou lekárskou spoločnosťou a ďalšími inštitúciami.

Súčasťou prvého dňa bola premiéra hymnickej básne Nitran Jozefa Garlíka, ktorú venoval nemocnici. Vytvoril k nej text aj melódiu, skladbu predniesli študenti UKF.

Na konferencii zároveň uviedli do života knihu o činnosti nemocnice na Zobore, o jej histórii, súčasnosti a ús-

Hymnus spievali študenti UKF.

Špecializovaná nemocnica sv. Svorada na Zobore je výučbovou základňou Slovenskej zdravotníckej univerzity. O jej histórii a súčasnosti na konferencii hovoril námestník Daniel Magula. Nemocnica počas svojej histórie reagovala na aktuálne a akútne epidemiologické hrozby, v prvých desaťročiach po voj-

Uvedenie knihy. FOTKY: (ČE)

pechoch na poli boja proti tuberkulóze a iným pneumologickým chorobám. Lupeňmi kvetov ju posypali Peter Krištúfek, čestný prezident Slovenskej lekárskej spoločnosti, a riaditeľka zoborskej nemocnice Erika Chudá.

Pri príležitosti osláv udelil prezident Slovenskej lekárskej spoločnosti Ján Breza pamätnú zlatú medailu Štefanovi Petričkovi, bývalému riaditeľovi nemocnice, a tiež súčasnej riaditeľke. Tá si z rúk primátora Jozefa Dvonča prebrala aj symbolický dar k jubileu - drevenú plastiku Nitrianskeho hradu. Bronzovú medailu za svoju dlhoročnú činnosť dostala primárka Gabriela Košturiaková.

ne to bola najmä tuberkulóza. V júli 1948 otvorili prvé nízinné sanatórium na liečbu tejto choroby v kaštieli v Horných Lefantovciach. Prvým riaditeľom zariadenia bol Laurenc Šustek, od októbra 1948 Rudolf Krutý. Po nich ústav viedli František Dvořák a do roku 2010 Štefan Petriček. V roku 1953 otvorili budovu kláštora na Zobore, o 4 roky neskôr tu zriadili operačnú sálu na chirurgickú liečbu tuberkulózy. V ďalších rokoch pribúdali nové pavilóny a špecializované ambulancie, počty lôžok rástli. Od roku 2005 zariadenie s nadregionálnym presahom nesie názov Špecializovaná nemocnica sv. Svorada Zobor. (ČE)